

BİRİ BENDE KALSIN

Buket Uçar

■ Korktuğum başıma geldi. Ne olduğunu şimdi zikredip evrene iletmeyeyim. Hemen alıp koyuyor önüme. Dünya gittikçe gözümde küçülüyor. Yok, mecazla imgeyle işim olmaz benim, ciddi ciddi küçülüyor. Adım attıkça görüş mesafem daralıyor. Beş bilemedin on metre... Gerisi gözümde beyaz bir sessizlik. Teki epey olduysa gideli. Hiç hazırlıksız, birdenbire irtibatını kesti benden. Bembeyaz bir iz bıraktı gözüme. Sis. Kimin derdinden el aldık bilinmez. Cinsimiz, cibiliiyetimiz cam gibi görüyor maşallah. Bir iki sorduk soruşturduk, elimizde kalan tek gözle oturduk yerimize. Dert bir girince çıkmıyor derlerdi de inanmazdım. Oysa biz, derman derdin içinde diye biliriz ezelden beri. Tek gözümün içine dermanı da dünyayı da sıgdırmıştım ne güzel. Şükür iki taneydi gözüm, dedim, nasıl olsa biri bende. Hem canım, görülecek pek de bir şey yok şu âlemde. Gördüğümüzü ezber ettik, çeker çeviririz kalan günlerimizi evvel Allah tesellisiyle tek gözün marazını görmezden gelip sineye çektik. Sorun değil de ben gözümün nurunu iki gözümle görmeye doyamazken tek gözüme tikiştirmek çok zor oldu.

Ovuşturdukça alan açılacakmış gibi elimin tersindeki kemikleri gözüme sürtüp duruyorum. Uzak daha da uzaklaşıyor sanki. Yakın yerinde duruyor. Sanırım Mevla'm elini çekiyor üzerimden. Eve gide ne kadar düzelse bari. Ara sıra olur ya, gözün perdelenir, bir müddet sonra geri düzelir. Sakin sakin yürüyeyim bakayım. Gece vardiyasındaydım, işten çıktım. Mükellef bir kahvaltı hazırlamıştır can parçam, şuradan birkaç biberli ekmek götüreyim de ağzımızın tadı yerine gelsin, dedim. Arabayı almamışım iyi ki. Ev ile iş yerinin arası iki adım ama tek gözümün tadını çıkarmak için araba kullanmak hoşuma gitmiyor değil. İlçe, baştanbaşa kaç adım zaten? Doğdum doğalı pek de dışarı çıktım sayılmaz. Bir okumaya gittim, bir de askere. Kırk yıldan onlar çıkınca geriye kalan zaman yaşadığım bu yeri ezber etmeye

yeter de artar bile. Gözüm kapalı her yeri bilirim. Ayağıma takılan taştan, dibinde durduğum ağaçtan, kokusundan... Kavakların hıştırtısından da bilirdim ama kavakları kestiler. Polenleri yeni neslin ciğerine zarar ediyormuş. Bizimki ciğer değildi sanki! Ne bileyim, bilirim işte. Her işimi gözlerim olmadan da görürüm görmeye. Sorun bu değil de iki gözüm, bu hâlime pek üzülür.

Nasıl da bekliyordur şimdi beni. Okurken memleketinden aldım geldim Azize'yi. Alışmışız birbirimize. Birimizden birimiz çıkınca yalnızlık kalıyor geriye. Öyle kızı oğlanı okumaya göndermekten, evlendirip torun torbaya karışmaktan değil yalınlığımız. Hiçbir ek bağlanmadı ömrümüze. Böyle geldik böyle gidiyoruz. Muzdarip de değiliz bu hâlimizden. Yüce Mevla'm bizi evladın varlığıyla değil yokluğuyla sınıyor. Bu yokluktan mıdır nedir çocuk gibi titriyor üstüme Azize. O titredikçe benim gözüme çöp batıyor. Baldızda çocuk çok. Üçüncüden sonra her doğurduğuna yüzümüzü doladık, talip olduk. Her seferinde ümitlendirdiler bizi. Ayağının altındaki cenneti öptüğümün gölgesi, dokuz ay boyunca kendinden önce secdeye gitti. Sanırsınız sancısı geldi gelecek. Öyle taşıdı gönlünde. Peteği balla doldurup durduk. Petek bizim değildi ki.

İki oğlum olacaktı benim bir de kızım. Hani insanın içine doğar ya, işte öyle. Doğdu doğmaya da dünyaya benden bir çocuk doğamadı. İçimde kaldı. Oğlanları iki kanadımın altına alacaktım, kızı başımın üstüne. Hepsisi de Azize'ye benzeyecekti. Tövbe, de Ulvi, Mevla'yı gücendirme. Baldız çocuk vermeye dünden razı ama bacanak gâvur parasıyla beş para etmezmiş. Kız oldu, verilmez, dedi. Bana güvenemedi aklınca. Ulan... Oğlan oldu, veremem, dedi. İşine gelmedi. Her seferinde bir bahane buldu münasebetsiz. Ele güne karşı sırt üstü devrili verdik. Allah ile anlaştım da kula baş geledim. Olan benim Azize'me oldu. Çok şey dedim, hiçbir tesir etmedi dediklerimin. Sorun bu da değil de çeşmi siyahım beklemekten yoruldu.

Azıcık düzelir gibi oldu gözüm. Amanın içim kıpır kıpır. Bir Azizelik geldi üzerime. Dünyalar benim oldu. Gözümün gördüğü kadar benimmiş dünya. Göz bu, başka bir şeye benzer mi? Ciğerim sökülene kadar öksürdüğüm de oldu, kolumu önüme uzatamadığım da. Hele birinde, sağ bacağımı soldakinin yanına öldür Allah alamadım. Sağlam olan elimle ağırır yerlerimi ovaladım, gözüm gibi baktım onlara. Gözüme hangi uzvum gibi bakayım bilemedim. Bir gözün ötekine hayrı yok ki! Ne hayır varsa Azize'den var bana. Hacıyatmaz gibi kadın Azize'm. Koca dünya yuvarlandı altında, derdimin etrafında döndü, bir kere olsun yıkılmadı yere. Beni de tuttu tuttu kaldırdı. Yarı beline kadar gömüldü bu işin içine. Doktorların yanı sıra hoca, hacı, tulumbacı hepsini buldu gösterdi gözümü. Her duyduğunu uyguladı. İttiğim havuç sularının dili olsa da konuşsa. Gün geldi umudunu kesti benden. Kesmesi sorun değil de sevgimin en yoğun hâli, Azize'm, benden beter oldu.

Gözümün ucuyla baktım etrafa. Daha görür yanı var. Amanoslar karşımda. Yeşilini göremedim ama oradadır. Avucumu uzattım dağlara. Avuçlarımı birbirine sürtüp gözlerimi sıvazladım. Şifaymış. Azize'm dedi diyeli yaparım bunu.

Yeşil gördüğüm ağaca, dala, yaprağa avuçlarımla dalarım. Portakal çiçeklerinin kokusunu ciğerime çektim. Çeker çekmez gözüm bir hoş oldu. Şimdi bu gözüm de çeker giderse benden, hep aynı yaşta mı kalırım ben? Kafamda sekiz on tel beyazım var. Bu kadarla mı kalır yoksa hepsi bir gecede ağarır mı? Gözümün sağında solunda rastgele çizgiler çizili. Haberim bile olmadan çizgiler çoğalır belki de. Dökülen saçlarımı avuçladıkça anlarım, ne kadar saçım kaldığını. Ama rengini bildirmeye hangi uzvumun gücü yeter? Kendini görmekten bile aciz bir kul olarak nasıl yaşarım? İşten de ayırırlar beni. İyi kötü bir maaş bağlarlar herhâlde, tabii o kadar emeğim var. Kenara bir iki bir şey ayırdık ama hazıra dağ mı dayanır? Geçim zor, bir karnımız nasıl olsa doyar lakin daha Azize'min isteklerinin birini bile yerine getiremedim. Gezelim, görelim istedi garibim. Hep erteledim. Memleketine bile yılda bir kere götürüp getirdim. Gözümün önünden ayıramadım ki onu. Gözümde görükür varmış. Gençken yapalım Ulvi, sonra ne olur ne olmaz, diye çok dedi bana. Akılsız kafam, söz dinlesene! Her seferinde onun dediğine geliyorsun işte! Daha kötüsünü düşünme artık Ulvi, dediklerin bir bir kaderine yazılıyor. Sorun bu da değil de iki gözümün yaşını gezdirmeye gözümün gücü yeter mi ki?

Biberli ekmeği unuttum. Sanırım fırın geride kaldı. Dönüp ardıma bakamıyorum bile. Göremezsem diye korkuyorum. Korkma Ulvi, Ulvi'yle Ulvi olma! Unut artık korkuyu! Ben diyorum ama dinlemiyorum kendimi. Burnumun dikine gidiyorum. Yağmur yağıyor. Sis biraz siliniyor. Temizliyor yağmur gözlerimi. Hızlandım. Altı adım sonra eve varırım. Sekiz basamak çıkınca kapının önündeyim. Amma yaptın ha Ulvi. Gözünün önünde bina, adım saymaya ne hacet. Alıştırma kendini körlüğe. Aman, ağzımdan kaçtı, evren kaptı şimdi bunu. Gözümün önü sisli ama gittikçe açılıyor. Dön sağa, bak, kara kapı kale gibi önünde dikiliyor. Şükürler olsun Mevla'ya. Çal zili, sakın ola bir şey sezdirme Azize'ye. Azize kanar mı hiç Ulvi? Yeri göğü inletmez mi seni görünce.

Kara kapının araları beyaz beyaz... İçim ürperdi. İnsan beyazdan korkar mı? Kurban olduğum Mevla'm, dünyada gözüm yok. Verdiğine kanaat edip vermediğine boyun büktüm bugüne kadar. Bir günden bir güne diklenmedim sana. Rızkım dardı fakat gönlüm genişti elhamdülillah. Gözümün alabildiği benimdi. Zengindim. Azize'mi görmekten mahrum etme beni. Onu görecektir kadar kalsın ışığım yeter. Kapının zilini elimle koymuş gibi buldum. Haydi bismillah!